heden formindskes med, hvad de er pligtige at udrede af Ekviperingsudgifter, Præstepenge, Afdrag for tildelt Kvarter og Præmier for pligtig Overlevelsesrente, saafremt de er gifte, hvortil endvidere kommer Skat o. s. v.

Den ved Lovforslaget tilsigtede Forhøjelse af Lønningerne i de forskellige Lønningsklasser fremgaar af nedenstaaende Oversigt:

	Lønning 1867.	Lønningstillæg 1872.	Dyrtidstillæg 1880.	Midlertidigt Lønningstillæg 1901.	Sum.	Lønning med foreslaaet Tillæg.	**Virkelig Forhøjelse af Lønningen.**
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Yngste Lønningsklasse (126) under 25 Aar	900	100	»	»	1,000	1,400	**400**
Yngste Lønningsklasse (126) over 25 Aar.	900	100	80	96	1,176		**224**
Næstældste Lønningsklasse (127) ...	1,200	100	100	96	1,496	1,800	**304**
Ældste Lønningsklasse (127)	1,500	100	112	»	1,712	2,100	**388**

Statskassens Merudgift herved vil andrage ca. 126,940 Kr. aarlig og Lønningsforbedringen vil beløbe sig til ca. 22 pCt.

(Antallet af Premierløjtnanter under 25 Aar er naturligvis ikke konstant; det udgjorde saaledes den 1. Januar 1901, 02, 03, 04 og 05 henholdsvis 65, 68, 56, 51 og 55, eller i Gennemsnit for disse 5 Aar 59, hvilket Tal er lagt til Grund for Beregningen af ovennævnte Merudgift).

D. Korporalers m. fl.s Lønning.

De i Henhold til særlige Love (jfr. senest Lov Nr. 33 af 10. Marts 1905) stedfundne og endnu stedfindende Forsøg ved visse Afdelinger med fuldstændig Forplejning in natura for Korporaler, Underkorporaler og menige samt Spillemænd af 5te Grad har, som det vil erindres, kun kunnet iværksættes ved et ikke ringe Tilskud fra Statskassen dels til Bestridelse af Udgifter til Pudsemidler og Vadsk af Munderingssager m. v., dels til Bestridelse af Udgifterne til selve Forplejningsgenstandene, til hvilke sidste Udgifters Dækning den indragne Lønning m. v. ikke vilde være tilstrækkelig. Det Tilskud, som Staten saaledes yder til Forsøgsforplejningen, kommer imidlertid kun en Del af Hærens værnepligtige Underklasser til gode, da Foranstaltningen kun har kunnet komme til Udførelse ved enkelte Afdelinger, og der er derved fremkommet en Ulighed i Vilkaar, som ikke er retfærdig over for dem, hvem Forsøgsforplejningen ikke har kunnet tildeles. Saafremt Forsøgsforplejningen ikke skal ophøre, og herom kan der formentlig næppe være Tale, bør denne Ulighed søges hævet. Ministeriet har i dette Øjemed i §§ 8 og 9 i det foreliggende Lovforslag foreslaaet tilstaaet et midlertidigt Lønningstillæg til de Korporaler, Spillemænd af 5te Grad, Underkorporaler og menige, der ikke erholder Forsøgsforplejning, og det har — trods den dermed forbundne betydelige Udgift — ment at kunne gøre det i sikker Forventning om Rigsdagens Medvirkning til Forslagets Gennemførelse, eftersom Ministeriet, efter alt hvad der er gaaet forud, ikke har kunnet nære nogen Tvivl om, at Rigsdagen, om Muligheden for den fuldstændige Forplejnings Gennemførelse for hele Hærens Vedkommende allerede nu havde været til Stede, beredvilligt vilde have samtykket i det fra Statens Side hertil nødvendige Offer. Dette vilde paa det nærmeste blive ligt med det, det foreslaaede Lønningstillæg kræver. Tillæget er nemlig foreslaaet ansat til 12 Øre daglig, for Korporaler dog 3 Kr. 60 Ø. maanedlig, eller netop det samme Beløb, som Staten tilskyder til fuld Forplejning foruden til Pudsemidler og Vadsk af Munderingsager for Forsøgshusholdningernes Vedkommende. Den hele med Tillæget forbundne Udgift vil andrage c. 243,775 Kr.

I Lønningslovens §§ 22 og 23 er det bestemt, at Underlæger og Underdyrlæger ikke lønnes under deres Uddannelse, medens Loven ellers ikke indeholder nogen Bestemmelse om, hvorledes disse skal lønnes under Tjeneste ved Hæren. Paa Finansloven er der derfor blevet bevilget Lønning til dem som menige i den Tid, de holdes til Tjeneste, efter at deres militære Uddannelse er endt. Det maa betragtes som en Ubillighed, som det maa anses for ønskeligt at faa fjernet, at en